

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	7023200351
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7023200351.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, v trestnej veci odsúdeného P. K. F. O. J. D. W., v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí konanom 24. apríla 2024 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného P. K. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. februára 2024, sp. zn. 4Ntc/14/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného P. K. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „súd I. stupňa“) rozsudkom zo 14. februára 2024, sp. zn. 4Ntc/14/2023, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení účinnom do 31. decembra 2019 (ďalej tiež „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody, a vykoná sa na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Körmend, Maďarsko z 2. mája 2016, sp. zn. 6.B.7/2015/381, v spojení s rozsudkom Súdneho dvora Szombathely, Maďarsko z 11. novembra 2022, sp. zn. 8.Bf.17/2022/136, ktorým bol slovenský štátny občan P. K., nar. X. B. XXXX v J., trvale bytom Č. XXX, J. (ďalej len „odsúdený“) uznaný za vinného zo spáchania 4 trestných činov právne kvalifikovaných ako 1 násobný zločin podvodu, spáchaný vo forme pomoci podľa § 373 ods. 1, ods. 2 bod ba) a bod bc), ods. 6 písm. b) zákona č. C z roku 2021 o Trestnom zákonníku (Trestný zákonník), 1 násobný zločin podvodu, spáchaný vo forme pomoci, v štádiu pokusu podľa § 373 ods. 1, ods. 2 bod ba) a bod bc), ods. 5 písm. b) Trestného zákonníka, 2 násobný zločin zneužitia jedinečného identifikačného označenia podľa § 347 ods. 1 písm. a) Trestného zákonníka, ktorých skutkov sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

„L. D., obžalovaný I. r. začiatkom leta 2013 sa pri predaji viacerých nákladov kamiónového tovaru

náhodne zoznámil cez známeho Y. D. so Y. I., obžalovaným V. r. a I. O., obžalovaným VI. r., ktorý hovorili L. D. obžalovanému I. r., že poznajú - predtým sa špedíciou zaoberajúceho - švajčiarskeho známeho, pomocou ktorého s patričnými falošnými dokladmi a zaobstaraním prepravy by vedeli s privedením špeditérskych spoločností do omylu získať poverenie na prepravu tovaru, s tým cieľom, že tovar sami predajú a tým sa dostanú k neoprávnenému zisku. L. D. obžalovaný I. r. a Y. I., obžalovaný V. r. a I. O., obžalovaný VI. r. sa dohodli, že nakoľko obžalovaný I. r. pozná takú osobu, ktorá by zabezpečila k preprave dopravné prostriedky, tak sa im ozve.

L. D., obžalovaný I. r. sa potom kontaktoval so svojim známym Y. K. obžalovaným III. r. a porozprával mu, že má známych, ktorý s privedením do omylu špeditérskych firiem by vedeli získať náklady s tým cieľom, aby tovar odcudzili, potrebujú však aj takú osobu, ktorá vie získať kamión a falošné doklady.

Y. K. obžalovaný III. r. o tomto všetkom hovoril známemu P. K., obžalovanému IV. r., ktorý potom vyhľadal také osoby, ktoré by vedeli získať poverenie na prepravu, na základe čoho by sa získaný tovar vedel odcudziť.

P. K. obžalovaný IV. r. v termíne začiatkom júla 2013 vyhľadal s prepravou sa zaoberajúceho známeho Z. A. obžalovaného VIII. r. a zaviedol ho do plánu, že v Maďarsku získajú náklad s privedením Špeditérskych firiem do omylu; a príležitostne mu sľúbil 2000 EUR, ak im k vykonaniu trestných činov zabezpečí svoj kamión.

Z. A. obžalovaný VIII. r., prijal ponuku, že dá k dispozícii svoj kamión ale povedal P. K. obžalovanému IV. r., že k vykonaniu činu potrebuje šoféra na nákladné vozidlo a pre šoféra falošné doklady, identifikačné značky, falošné alebo falšované osvedčenie o registrácii. Z. A. obžalovaný VIII. r. povedal A. M. obžalovanému VII. r. akým spôsobom vykonajú trestné činy a tiež mu sľúbil 2000,- Eur, ak sa ako šofér zúčastní vo vykonaní, kde sa na mieste nakladania pri prevzatí tovaru preukáže falošnými dokladmi. A. M. obžalovaný VII. r. prijal, že sa zúčastní vo vykonaní trestných činov a ku zhotoveniu falošných dokladov odovzdal svoju fotografiu Z. A. obžalovanému VIII. r., ktorý to posunul P. K. obžalovanému IV. r.

Potom čo P. K. obžalovaný IV. r. sa dohodol s Z. A. obžalovaným VIII. r., sa dohodol so Y. K. obžalovaným III. r., že ako prepravný prostriedok získa ťahač s privesom, na ktorý namontujú falošné registračné značky ťahača a privesu fungujúcej slovenskej firmy, týmto spôsobom ich na dobu vykonania trestného činu „prekryjú“, a zaistí naďalej falošné registračné značky spolu s patričnými osvedčeniami o registrácii a získa aj patričné doklady a údaje slovenskej prepravnej firmy, v mene ktorej zabezpečia prepravu nákladu.

Potom, čo Y. K. obžalovaný III. r. o tomto všetkom informoval L. D. obžalovaného I. r., obžalovaný I. r. v záujme dohody zorganizoval viac stretnutí spolu aj osobitne s obžalovanými spoluvinníkmi Y. K. obžalovaným III. r., Y. I. obžalovaným V. r. a I. O. obžalovaným VI. r. na rôznych miestach v Budapešti, kde na stretnutiach s obžalovanými Y. I. obžalovaným V. r. a I. O. obžalovaným VI. r. bol prítomný aj J. T. obžalovaný II. r. Okrem toho L. D. obžalovaný I. r. permanentne držal kontakt telefonicky s Y. I. obžalovaným V. r. a I. O. obžalovaným VI. r. a cez Y. K. obžalovaného III. r. s P. K. obžalovaným IV. r., kým s J. T. obžalovaným II. r. bol v kontakte Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. V dojednávaniach L. D. obžalovaný I. r. Y. K. obžalovaný III. r. Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. - a dvaja poslední menovaní obžalovaní s J. T. obžalovaným II. r. - sa dohodli na tom, že P. K. obžalovaným IV. r. získanými prepravnými prostriedkami a falošnými dokladmi vykonajú organizovane trestné činy takým spôsobom, že s použitím dokladov fungujúcej slovenskej prepravnej firmy a v jej mene, s falošným menom, s falošnými registračnými značkami vybaveným nákladným vozidlom a odovzdaním falošných dokladov s privedením prepravných firiem do omylu získa prepravu tovaru, potom sa tovar odvezie nie na adresu objednávateľa, ale tovar sami predajú so získaním neoprávneného zisku.

V tejto dobe s ohľadom na dohodu P. K. obžalovaný IV. r. sa na Slovensku skontaktoval s neznámou osobou, ukrajinským občanom K. a objednal u neho k prekrytiu potrebné tri kusy falošné registračné značky s patričným falošnými prepravnými dokladmi, jeden falošný občiansky preukaz s fotografiou A.

M. obžalovaného VII. r., doklady a údaje prepravnej firmy, tri telefónne karty, telefóny a laptopy. osoba zvaná K. za krátku dobu žiadané doklady a technické veci získal a prevzal P. K. obžalovanému IV. r. za sumu 7.000 EUR, ktorý potom telefonicky informoval Y. K. obžalovaného III. r., že k vykonaniu prepravy zaistil všetky potrebné veci.

Potom začiatkom augusta 2013 L. D. obžalovaný I. r. zorganizoval ďalšie stretnutie v Budapešti u Westend City Center, kde boli prítomní J. T. obžalovaný II. r., Y. K. obžalovaný III. r., Y. I. obžalovaný V. r., I. O. obžalovaný VI. r. a sem s vecami potrebnými k vykonaniu trestného činu - okrem dvoch falošných registračných značiek T. a jeden kus T. značky, s fotkou A. M. obžalovaného VII. R. na meno O. W. vystavený občiansky preukaz, ktoré si nechal u seba - prišiel aj P. K. obžalovaný IV. r., ktorý však bol v tomto čase v riadne podnapitom stave a teraz spoznaným P. K. obžalovaným IV. r. nebolo reči.

Na druhý deň sa v stredisku Polus Center opätovne stretli L. D. obžalovaný I. r., Y. K. obžalovaný III. r. s P. K. obžalovaným IV. r., ktorý spolupáchateľom odovzdal jednu tašku, v nej so získaným laptopom - na ňom so spismi T.-T., s.r.o. údajmi - naďalej telefónnymi kartami a mobilnými telefónmi s tým cieľom, aby ich doručili pre v organizácii prepravy tovaru angažovaného J. T. obžalovaného II. r., a požiadal ich, aby v Maďarsku dali vyhotoviť falošné razítko T.-T., s.r.o. nápisom, presne nie je zistiteľné, že či L. D. obžalovaný I. r. alebo Y. K. obžalovaný III. r. ho dal v Maďarsku vyhotoviť.

L. D. obžalovaný I. r. od P. K. obžalovaného IV. r. získané technické veci cez Y. I. obžalovaného V. r. a I. O. obžalovaného VI. r. poslal J. T. obžalovanému II. r., ale keďže k vykonaniu prípravy prepravy tovaru bol potrebný ešte bankový SWIFT kód, L. D. obžalovaný I. r. v Budapešti na Nagyvárad tér sa stretol na miesto už predtým s prevzatým laptopom a mobilnými telefónmi prichádzajúcim J. T. obžalovaným II. r. a I. O. obžalovaným VI. r., kód, ktorý po telefonickom kontakte so Y. K. obžalovaným, III. r. od P. K. obžalovaného IV. r. získali vo forme SMS správy.

L. D. obžalovaný I. r., J. T. obžalovaný II. r. Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r., Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. na základe v predošlej časti podrobne uvedených faktov, na vykonanie viac trestných činov, sa predom dohodli na základe falošných dokladov, falošných registračných značiek a k vykonaniu trestného činu zabezpečením potrebných technických prostriedkov a opatrení vykonali nasledovné trestné činy:

1.) J. T. obžalovaný II. r. 6. augusta 2013, potom 7. augusta sa v mene firmy T.-T., s.r.o. predstavil ako M. A. - a v spolupráci s P. K. obžalovaným IV. r. získaným telefónom číslo XX- XXX/XXXXX-XXXX sa kontaktoval s P. S. M. špedíciu vykonávajúcim A.-J. M. špeditérom W. M. L., od ktorého sa informoval o možnosti nakladania tovaru 9. augusta.

W. M. L. po viacerých telefonických jednaniach ponúkol na prepravu vo vlastníctve firmy P. S. M. a v sklade firmy P. G. s.r.o. D., ul. U. č. X. sa nachádzajúcich 6.488 párov topánok v hodnote 203.370.73 EUR, t. j. 60.553.635 HUF výrobného tovaru, predajnej hodnoty 105.800.002 HUF do Ascheimu v Nemecku pre B. K. M..

J. T. obžalovaný II. r. k získaniu prepravy potrebné P. K. obžalovaným IV. r. získanými dokladmi slovenskej firmy T.-T. s.r.o. (EU licenciú, poistenie nákladného vozidla, daňové číslo firmy (UED číslo), bankové konto), aby týmto pre špeditéra potvrdil platnosť a povolenie prepravnej činnosti firmy 8. augusta 2013 z e-mailovej adresy M..A..T..com v elektronickej forme odoslal W. M. L. a nahlásil aj prepravu vykonávajúceho vozidla ťahača a prívěsu registračné značky. J. T. obžalovaný II. r. pre získanie neoprávneného zisku vykonal činnosť, ktorou do omylu privedený A. J. M. špeditér W. M. L., ktorý po vykonaní potrebných opatrení 8. augusta 2013 vydal prepravné povolenie pre slovenskú firmu T.-T. s.r.o. na vykonanie s nákladným vozidlom s registračnou značkou T. a T. s tým, že plánované nakladanie tovaru (6.488 párov topánok) sa uskutoční 9. augusta 2013 na mieste skladu firmy P. G. s.r.o. v Körmende, kým vyloženie sa malo uskutočniť 12. augusta 2013 v Ascheim v Nemecku, a toto poverenie J. T. obžalovaný II. r. z hore uvedenej e-mailovej adresy ešte v ten deň potvrdil.

W. M. L. s týmto zároveň odoslal skladu P. G. s.r.o. v Körmende na základe potvrdenia prepravu

vykonávajúceho ťahača a privesu registračné značky a termín prepravy.

Po informácii získania poverenia na prepravu L. D. obžalovaný I. r, odovzdal správu Y. K. obžalovanému III. r., ktorý sa kontaktoval telefonicky s P. K. obžalovaným IV. r., že na druhý deň v Körmende treba nakladať tovar, preto P. K. obžalovaný IV. r. vyhľadal Z. A. obžalovaného VIII. r. a dohodli sa, že s nákladným vozidlom v noci vyrazí, lebo ráno musí byť v Körmende, ubezpečil Z. A.X. obžalovaného VIII. r., že bude po ceste nasledovať kamión, a odovzdal mu tri kusy falošné registračné značky, falošné technické osvedčenie a s fotografiou A. M.Š. obžalovaného VII. r. na meno O. W. vyhotovený slovenský občiansky preukaz číslo S., a dohodli sa aj na tom, že sa ešte v nočných hodinách stretnú niekde v okolí Budapešti s tým cieľom, že P. K. obžalovaný IV. r. odovzdá svojim spolupáchateľom k vykonaniu prepravy potrebné doklady.

Z. A. obžalovaný VIII. r. potom čo vyzdvihol A. M. obžalovaného VII. r. 9. augusta 2013 v nočných hodinách sa vydali zo Slovenska do Budapešti, slovensko-maďarské hranice prekročili okolo 02:30 hod., a v tomto čase P. K. obžalovaný IV. r. sa osobným vozidlom tiež vydal do Budapešti, kde sa okolo 02:50 hod. stretol so Y. K. obžalovaným III. r., kde mu odovzdal Y. K. obžalovaný III. r. vyhotovené falošné razítko T.-T., s.r.o. a doklady potrebné k nakladaniu tovaru, ktoré J. T. obžalovaný II. r. posunul spolupáchateľom. Potom podľa dohody tieto doklady a razítko P. K. obžalovaný IV. r. na diaľnici MO budapeštianskeho úseku v jednom parkovisku odovzdal spolupáchateľom A. M. obžalovanému VII. r. a Z. A. obžalovanému VIII. r., a tu sa dohodli aj na tom, že v okolí Körmendu obžalovaný VII. a VIII. r. namontujú falošné registračné značky na ťahač a prives, potom na trase Budapešť-Győr vyrazili všetci smerom do Körmendu.

A. M. obžalovaný VII. r. a Z. A. obžalovaný VIII. r. podľa dohody v okolí Körmendu, na odľahlom mieste umiestnili na ťahač a prives falošné registračné značky T. a T. N., potom okolo 06:40 hod došli spolu s P. K. obžalovaným IV. r. do Körmendu.

Z. A. obžalovaným VII. r. vedené nákladné vozidlo s falošnými registračnými značkami v 10:15 hod. so spolupáchateľom A. M. obžalovaným VII. r. v depe P. G. s.r.o. D., ulica U. X. skladu, kde na základe prepravného poverenia na dané vozidlo s registračnými značkami sa začalo nakladanie 6.488 párov v prevažnej väčšine 1. sezóny a niekoľko párov sezóny 0, 7, 8 a 9 zn. Legero a Supcrfit topánok, medzitým A. M. obžalovaný VII. r. pri kontrole správnosti nakladania sa preukázal na meno O. W. vydaným falošným občianskym preukazom číslo S. XXXXXX a prevzal prepravnú dokumentáciu, potom obžalovaný s nákladom v 12:10 hod. opustili depo, kým P. K. obžalovaný IV. r. sa celý čas zdržiaval a čakal v Körmende a okolí.

A. M. obžalovaný VII. r. a Z. A. obžalovaný VIII. r. s cieľom neoprávneného zisku s privedením do omylu získané topánky so splnením prepravy na základe dohody so spolupáchateľmi nemienili odviezť na oprávnenú nemeckú adresu, ale na základe predošlého dohodnutia v doprovoďte P. K. obžalovaného IV. r. na ceste číslo 8. išli smerom do Budapešti, najskôr však vymenili na nákladné vozidlo originálne registračné značky, počas cesty P. K. obžalovaný IV. r. so Y. K. obžalovaným III. r. a slovenskými spolupáchateľmi bol v telefonickom kontakte. Medzitým L. D. obžalovaný I. r., J. T. obžalovaný II. r., Y. K. obžalovaný III. r., Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. boli permanentne v telefonickom kontakte, resp. L. D. obžalovaný I. r., J. T. obžalovaný II. r. a Y. I. obžalovaný V. r. sa v Budapešti v ulici Teve na MOL čerpadle stretli a čakali na náklad, ktorý chceli predat' v Tatabányi neznámej osobe, tento predaj sa však neuskutočnil.

Keďže bolo potrebné postarať sa o schovanie tovaru pochádzajúceho z trestného činu, L. D. obžalovaný I. r. zavolať svojmu starému známemu, ktorý bol prítomný už aj na jednom zo stretnutí a bol s ním v nepretržitom telefonickom kontakte, na základe čoho vedel presne všetko o plánovanom trestnom čine, a požiadal ho, aby im našiel miesto skladu, kde náklad môžu uložiť. Splniac požiadavku, tento známy L. D. obžalovaného I. r. zavolať svojho predošlého obchodného partnera M. P. obžalovaného IX. r. s tým, aby im povolil v svojom sklade uložiť tovar pochádzajúci z trestného činu.

Potom čo M. P. obžalovaný IX. r. ubezpečil svojho partnera o možnosti skladovania, tento známy L. D. obžalovaného I. r. o tomto informoval, ktorý potom o tomto informoval svojich spoluvinníkov Y. I.

obžalovaného V. r. a O. I. obžalovaného VI. r., resp. cez nich P. K. obžalovaného IV. r., potom sa dohodli, že sa stretnú v Lajosmizse, na Shell čerpadle pri diaľnici, kde počkajú príchod kamiónu.

P. K. obžalovaný IV. r., o zmene cesty a novej adrese v Lajosmizse informoval vodiča nákladného vozidla Z. A. obžalovaného VIII. r., pred ktorým celý čas šiel P. K. obžalovaný IV. r. so svojim vozidlom typu Mercedes a okolo 17:30 hod. došli, kde ich podľa dohody na Shell čerpadle už čakal Y. K. obžalovaný III. r. s jeho vozidlom typu Suzuki Ignis spolu s ním prichádzajúci L. D. obžalovaný I. r., resp. J. T. obžalovaný II. r. s vozidlom typu Mazda 6 a sním prichádzajúci Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r., a sem prišiel aj M. P. obžalovaný IX. r. s vozidlom typu BMW X5 so svojim ďalším spoločníkom, ktorý zaviedli kamión a v sprievode osobných vozidiel L. D. obžalovaný I. r., Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r. a Y. I. obžalovaný V. r. do skladu M. P. obžalovaného IX. r. a jeho spoločníka, majiteľa skladu v P., ulica C. č.X., do priestorov a skladu firmy M.-T. J. s.r.o.

Nákladné vozidlo s nákladom 105.800.002 HUF hodnoty odstavili v depe, náklad skontrolovali prítomný L. D. obžalovaný I. r., Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r., Y. I. obžalovaný V. r., A. M. obžalovaný VII. r., Z. A. obžalovaný VIII. r. resp. M. P. obžalovaný IX. r. a jeho spoločník, z čoho L. D. obžalovaný I. r., Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r., Y. I. obžalovaný V. r., resp. M. P. obžalovaný IX. r. a jeho spoločník si vybrali vzorky, M. P. obžalovaný IX. r. si prezrel sprievodnú dokumentáciu, medzi iným aj cargo listinu nákladu a faktúru, potom z cargo listiny urobil kópiu na požiadanie Y. I. obžalovaného V. r., ktorý prehlásil, že v ten deň večer alebo na druhý deň odvezie náklad lebo ho predošlý zákazník neprevzal.

Z. A. obžalovaný VIII. r. pri sklade v Lajosmizse odpojil svoj ťahač od prívěsu a ešte v ten večer odišiel s ním na Slovensko, kým P. K. obžalovaný IV. r. a A. M. obžalovaný VII. r. zostali v Lajosmizse.

Keďže Z. A. obžalovaný VIII. r. k svojej prepravnej činnosti potreboval aj prívěs, 10. augusta 2013. P. M. obžalovaný IX. r. so svojimi zamestnancami dal vyložiť tovar na palety, obťahol ich fóliou a dal uložiť v sklade, ktorý on používal, medzi čím bol prítomný s M. P. obžalovaným IX. r. aj Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r. a A. M. obžalovaný VII. r.

O niečo neskôr spoločník M. P. obžalovaného IX. r. volal telefonicky a žiadal od neho pomoc v prevezení topánok do Budapešti, ktorý aj pri príchode kamiónu do Lajosmizse od jeho prítomného spoločníka žiadal pomoc o zabezpečenie prepravy tovaru, a ktorý za 120- 150.000 HUF bol ochotný topánky previezť do Budapešti, a oznámil M. P. obžalovanému IX. r., nech sa ozvú keď bude treba, a „prevoz môže ísť“.

Y. K. obžalovaný III. r. medzitým informoval svojich spoluvinníkov, že našiel zákazníka, ktorý v Budapešti obvode XXIII. na Ulici Ocsai v parkovisku pre kamióny by si chcel pozrieť tovar, preto cez sklad zabezpečujúceho spoločníka M. P. obžalovaného IX. r., resp. cez neho prevoz zabezpečujúci spoločník bol informovaný o termíne 12. augusta 2013 prepravy tovaru do Budapešti, v záujme čoho tento spoločník zavolať známeho, ktorý mu už vo viacerých prípadoch viezol tovar ako šofér. M. J. obžalovaný X. r., aby zo skladu v W. zobral nákladné vozidlo ťahač a prívěs typu MAN žltej farby, neznámej rumunskej značky a išiel do skladu M. P. obžalovaného IX. r. a odtiaľ z chladiaceho skladu odviezol tovar do Budapešti, za prepravu tovaru M. J. obžalovaný X. r. pýtal 60.000 HUF.

M. P. obžalovaný IX. r., potom čo M. J. obžalovaný X. r. vedený kamión prišiel do skladu v Lajosmizse, naložil tovar, avšak na žiadanie M. J. obžalovaného X. r. mu nevydal prepravnú dokumentáciu, ale povedal, že papiere odnesú za nákladom tí, ktorý idú za nákladom s osobným vozidlom. M. J. obžalovaný X. r. napriek tomu, že z podmienok prepravy vedci, že „niečo nie je v poriadku s nákladom“, a že sa s prepravou tovaru zúčastní trestného činu, s cieľom neoprávneného zisku od M. P. obžalovaného IX. r. prevzal 80 000 HUF na naftu a diaľničné známky a splnil prepravu tovaru, náklad 12. augusta 2013. odviezol Budapešti, do parkoviska F. út X., a počas cesty prepravu celý čas doprevádzal P. K. obžalovaný IV. r. so svojim vozidlom typu Mercedes ML.

Počas jednaní na predaj tovaru P. K. obžalovaný IV. r. čakal na neďalekej benzínovej stanici Shell v kaviarni, kým L. D. obžalovaný I. r., J. T. obžalovaný II. r., Y. I. obžalovaný V. r., I. O. obžalovaný VI. r. a M. P. obžalovaný IX. r. sa zdržiavali oproti na druhej strane cesty na benzínovej stanici MOL a

čakali zákazníka Y. K. obžalovaný III. r. so svojim vozidlom Suzuki do príchodu neznámeho zákazníka chodil medzi spoluvinníkmi zdržiavajúcimi sa na protiahlych dvoch benzínových staniách, obchod sa však neuzatvoril, lebo zákazník nedovolil, aby M. J., obžalovaný X. r. s nákladným vozidlom išiel k jeho skladu, nechcel tovar ani preložiť, a ani zaplatiť kauciu 10.000 EUR do vyloženia tovaru z privesu a odvoz.

Potom čo Y. K. obžalovaný III. r. informoval svojich spoluvinníkov, že sa obchod neuzavrel, dohodli sa, že sa každý sám pokúsi predat' topánky. M. P. obžalovaný IX. r. a budapeštiansku prepravu organizujúci spoločník sa ponúkli, že do predaja uskladnia z trestného činu pochádzajúci tovar za čo M. P. obžalovanému IX. r. ponúkli 4.000 EUR, jeho spoločník pýtal denne 50-60.000 HUF za skladovanie ním zabezpečenom kamióne, a oni sa ponúkli, že sa pokúsia predat' tovar pochádzajúci z trestného činu. Po dohode s L. D. obžalovaný I. r. a sklad v Lajosmizse zabezpečujúcim spoločníkom na žiadosť M. P. obžalovaného IX. r. M. J. obžalovaný X. r. náklad - bez toho, že by o tom vedeli Y. K. obžalovaný III. r., P. K. obžalovaný IV. r., Y. I. obžalovaný V. r., I. O. obžalovaný VI. r. a J. T. obžalovaný II. r. z Budapešti odviezli tovar nie do skladu v Lajosmizse ale k M. P. obžalovanému IX. r. dispozícii daného skladu J. S..X..F.. v W., ulica S. X. O tomto M. P. obžalovaný IX. r. informoval svojho budapeštiansky odvoz organizujúceho spoločníka, ktorý s vybranými vzorkami s účelom neoprávneného zisku sa pokúsil s predajom topánok pochádzajúcich z trestného činu S. C. obžalovanému XIII. r., ktorý vtedy ešte nechcel kúpiť topánky vo veľkom množstve.

M. J. obžalovaný X. r. za bezpodmienečné uhradenie spolupráce v trestnom čine, ním prepravovaného tovaru topánok z trestného činu odcudzil 121 párov topánok v hodnote 1.304.059 HUF z vozidla odstaveného v sklade W. spolu s O. A., ktorý nevedel o tom, že topánky pochádzajú z trestného činu a vymenil ich za minibus Mercedes Vito, topánky ktoré boli počas vyšetrovania zadržané a vrátené poškodenému.

L. D. obžalovaný I. r. a jeho spoluvinník medzi termínom 12. a 23. augusta 2013 viackrát prišli na miesto skladu J. s.r.o.do W. preto, aby získali peniaze v hotovosti, z nákladu viac-presne neudané množstvo- párov topánok odniesli, a tým, že v krátkej dobe nikto nenašiel zákazníka, L. D. obžalovaný I. r. a jeho spoluvinník sa dohodli, že za spoluprácu v trestnom čine im patriacich 5.000 EUR získajú takým spôsobom, že z trestného činu pochádzajúceho nákladu topánok za 700.000 HUF 700 párov predajú S. C. obžalovanému XIII. r. Dňa 23. septembra 2013 L. D. obžalovaný I. r. a W. S. spoluvinník sa objavili v sklade v Albertirsa a S. C. obžalovaným XIII. r. zabezpečeným malým nákladným vozidlom, a v prítomnosti M. P. obžalovaného IX. r. naložili - 700 párov topánok v hodnote 4.415.245 HUF a odviezli ich do Fótu S. C. obžalovanému XIII. r., voči ktorému pôvod topánok nepotvrdili, o obchode zmluvu nespísali a k preprave nebola ani prepravná dokumentácia, avšak sa s ním dohodli na tom, že nakoľko budú mať kupca, tak každý pár topánok im vráti 0 500,-Ft drahšie. Od S. C. obžalovaného XIII. r. prevzatých 700.000 HUF L. D. obžalovaný I. r. a spoluvinník si podelili.

S. C. obžalovaný XIII. r. asi o dva týždne 700 párov topánok s cieľom neoprávneného zisku vymenil s ním už v obchodnom styku nachádzajúcim sa, a v júli 2013 pri obchodovaní sa menom W. A. preukázal S., falošnou kópiou rumunského občianskeho preukazu I. O. obžalovaný XIV. r., za paletu v hodnote 678.000 HUF Tchibo kávu, a popri tom dostal aj ďalších 300.000 HUF z čoho a z okolností obchodovania, bol si I. O. vedomí, že topánky pochádzajú z trestného činu a po získaní topánok s cieľom zisku v rámci dlhu - v momente ich predal neznámej osobe, 700 párov topánok, ktoré sa v priebehu vyšetrovania nenašli.

Keďže M. P. obžalovaný IX. r. si nebol istý, že za schovanie topánok mu vyplatia sľúbených 4.000 EUR, preto aby neskôr mohol topánky predat', z odstaveného privesu v Albertirsa taktiež 23 .augusta 2013 odniesol 523 párov topánok v hodnote 9.817.858 HUF do pivnice svojho domu v Albertirsa, potom aby ich mal v bezpečí, so svojim kamarátom S. J. B. dal odniesť, ktorý potom topánky odviezol do Cegléd, do krčmy mimo prevádzky, potom po zadržení M. P. obžalovaného IX. r. ich odtiaľ odviezol do W., S. J. X kde boli potom topánky v rámci vyšetrovania zadržané.

V deň odvezenia (23. augusta 2013) 700 párov topánok L. D. obžalovaným I. r. a jeho spoločníkom, v

ten istý deň, keď si aj M. P. obžalovaný IX. r. odniesol 523 párov, L. D. obžalovaný I. r. a jeho spoločník spolu s M. P. obžalovaným IX. r. zistili, že už chýba polovica tovaru, o tom, ako aj o tom, že aj sám so spoločníkom odniesol 700 párov topánok L. D. obžalovaný I. r. informoval Y. I. obžalovaného V. r., ktorý sa kontaktoval už medzitým s P. K. obžalovaným IV. r. s ním spolu hľadajúcim Y. K. obžalovaným III. r., a na večer si dohodli stretnutie v Albertirsa, na ktorom sa zúčastnil L. D. obžalovaný I. r., J. T. obžalovaný II. r. Y. K. obžalovaný III. r. P. K. obžalovaný IV. r. Y. I. obžalovaný V. r. a W. S., ako spoločník, potom neskôr z nejakej svadby došiel aj I. O. obžalovaný VI. r., kde sa potom dohodli, že M. P. obžalovaným IX. r. zabezpečeného skladu pozostalé topánky odvezú.

Na druhý deň 24. augusta 2013. J. T. obžalovaný II. r. Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. s iným spoločníkom sa dohodli na stretnutí v Budapešti pred tlačiarňou I. O. obžalovaného VI. r., odkiaľ odišli do Albertirsa a v parkovisku Proti diskontu na miesto privolaného M. P. obžalovaného IX. r. sa zaujímali, kde zmizla polovica tovaru.

Potom Y. I. obžalovaný VI. r. našiel nový sklad vo firmou W. D. prenajímanom sklade v Budapešť X. obvod, Q. út X., kde k uskladneniu tovaru 26. augusta 2013 na objednávku W. S. spoločníka známy W. Z. odviezol prívies s pozostatkom topánok zo skladu M. P. obžalovaného IX. r., v Albertirsa do svojho skladu v Albertirsa, odkiaľ 27. augusta 2013 vo večerných hodinách O. I. obžalovaným VI. r., prenajatým a šoférom M. S. vedeným nákladným vozidlom ŠPZ. P.-XXX typu Mercedes a I. O. obžalovaným VI. r. vedeným osobným vozidlom typu Audi ŠPZ. G.-XXX J. T. obžalovaný II. r., P. K. obžalovaný IV. r., Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. odniesli pozostalé topánky do Budapešti do skladu v Q. ulici.

Medzitým cez presne nezistiteľnú osobu sa Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. dostali do kontaktu s U. F. obžalovaným XI. r., ktorému ponúkli na kúpu z trestného činu pochádzajúci tovar zvyšok topánok, na ktorom ešte bolo dobre vidieť Legero Hungaria balenie, a bolo vidieť aj adresáta, adresu, a dátum prepravy dodávky tovaru a množstvo topánok, ktorý sa teraz ako tovar nachádzal v Budapešti v sklade Q. ulica, a ktorý si U. F. obžalovaný XI. r. viackrát prezrel.

U. F. obžalovaný XI. r. topánky po prehliadnutí - najskôr 28. augusta 2013 vo svojom bydlisku cez vrátnika pracujúceho M. I., o ktorom vedel, že jeho družka D. S. pracuje vo veľkoobchode topánok ako obvodný zastupiteľ odkázal, aby sa spýtala svojho šéfa, či ho nezaujímajú z Nemecka ako stock tovar pozostalé topánky, po ponuke sa telefonicky ozval majiteľ firmy S. S. výrobca topánok s.r.o. a viacerými obchodmi topánok sa zaoberajúci výkonný riaditeľ a majiteľ O. B. obžalovaný XII. r., ktorý sa kontaktoval na číslo dané svojim oblastným zastupiteľom a na prehliadku topánok sa dohodol na druhý deň ráno t. j. 29. augusta 2013 s U. F. obžalovaným XI. r., tovar ktorý O. B. obžalovaný XII. r. si prehliadol jeden krát v prítomnosti U. F. obžalovaného XI. r. a jeho manželky v jednom zo skladového komplexu v sklade na Q. ulici.

O. B. obžalovaný XII. r. vidiac nakopený tovar, viditeľne nezodpovedajúci obsahu sortimentu, skôr zodpovedal kritériám stock tovaru, za presne neznámy počet topánok ponúkol U. F. obžalovanému XI. r. 4.500 HUF za pár, ktorý ponuku neprijal, ale o niekoľko dni U. F. obžalovaný XI. r. sa telefonicky ozval, potom 3. septembra 2013 osobne vyhľadal O. B. obžalovaného XII. r. v jeho veľkosklade obuvi v Budapešti, I. ulica č. X., kde sa dohodli na cene topánok za pár 4.500 HUF a v neskoršom termíne odvozu s tým, že po prevzatí topánok do centrálnej evidencie bude zistené presné množstvo, potom U. F. obžalovaný XI. r. vystaví faktúru a pošle firme O. B. obžalovanému XII. r. V termíne dohody na príkaz O. B. obžalovaného XII. r. pokladník centrálneho skladu S. S. s.r.o. M. O. O. vydala 5.000 EUR ako depozit z vlastných peňazí O. B. obžalovaného XII. r. U. F. obžalovanému XI. r.

Potom sa U. F. obžalovaný XI. r. dohodol s Y. I. obžalovaným V. r. a I. O. obžalovaným VI. r. o podmienkach predaja a z kúpnej ceny evidentne aj s tým vedomím, že tovar pochádza z trestného činu na cene 12 EUR za pár, na potvrdenie predaja vydala doteraz nezistiteľná osoba 3. septembra 2013 falošnú faktúru pod číslom E. firme U. F. obžalovanému XI. r. na meno A. s.r.o. aj napriek tomu, že U. F. obžalovaný XI. r. v podstate topánky na sklade neodkúpil, totiž kúpnu cenu topánok O. B. obžalovaný XII. r. cez svojho zamestnanca šoféra, ktorý vykonal odvoz topánok za topánky v prvý deň odvozu, t. j. 11. septembra 2013 vyplatil Y. I. obžalovanému V. r. 5.000.000 HUF, a z týchto peňazí.

Pre firmu O. B. obžalovaného XII. r. zo skladu v Budapešti Q. ulice prvý raz 11. septembra 2013 došlo k odvozu topánok, tie dvaja zamestnanci firmy - J. D. a W. S. - odviezli s 1-1 typom Mercedes vozidlom do centrálneho skladu S. S. s.r.o. Budapešť, XIV. obvod, ul. I. č. X. Pri tejto príležitosti na príkaz v zahraničí sa nachádzajúceho O. B. obžalovaného XII. r. pokladník firmy M. O. O. pre J. D. odovzdala 5.000.000 HUF z vlastných peňazí O. B. obžalovaného XII. r., ktoré potom J. D. odovzdal manželke U. F. obžalovaného XI. r. K. X. v sklade na Q. ulici, prevzatie sumy K. X. potvrdila ako sumu za tovar potvrdenkou. K druhému odvozu tovaru došlo 17. septembra 2013, po tomto odvoze sa všetky topánky dostali do evidencie centrálneho skladu, na základe čoho zamestnanci O. B. obžalovaného XII. r. odviezli zo skladu 2.170 párov topánok v celkovej hodnote - 39.161.723 HUF.

Keďže v deň odvozu bolo množstvo topánok ešte neisté, nezistiteľná osoba v mene firmy U. F. obžalovaného XI. r., A. s.r.o. na kupca D. T. s.r.o. vystavil prepravné doklady o 2.060 pároch topánok, dokumentácia bola dodatočne odoslaná O. B. obžalovanému XII. r.

Do rôznych obchodov O. B. obžalovaného XII. r. v polovici septembra z vydaných topánok sa 110 párov topánok predalo a ostatných 2060 párov topánok bolo 25. septembra 2013 zadržaných, čím sa poškodenému z trestného činu spôsobená strata čiastočne uhradila.

U. F. obžalovaný XI. r. podľa hore uvedeného prevzal 11. septembra 2013 5.000.000 HUF, z čoho pri odvoze prítomnému a v nakladaní topánok pomáhajúcemu Y. I. obžalovanému V. r. a I. O. obžalovanému VI. r. odovzdal 3.500.000 HUF s tým, aby to dali P. K. obžalovanému IV. r., z čoho potom presne nezistiteľnú sumu ale najmenej 2.000.000 HUF Y. I. obžalovaný V. r. a I. O. obžalovaný VI. r. vyniesli na Slovensko a odovzdali P. K. obžalovanému IV. r.

P. K. obžalovaný IV. r. 2.500 EUR dal Z. A. obžalovanému VIII. r. za spoluprácu v trestnom čine, ktorý z toho 500 EUR dal A. M. obžalovanému VII. r.

Y. I. obžalovaný V. r. zo skladu v Budapešti v ul. Q. č. X odniesol 326 párov z trestného činu pochádzajúcich topánok a predal ich v priebehu vyšetrovania nezistiteľnej osobe.

S podvodom P. S. M. poškodenému vznikla škoda celkom 60.553.635 HUF, na uhradenie ktorej podal právny občiansky nárok, potom vyhlásil, že vzniknutá škoda sa mu čiastočne uhradila zadržaním a vydaním topánok, a čiastočne škodu uhradila poisťovňa.

2.) Obžalovaný II. r. J. T., podľa predchádzajúcej dohody s obžalovaným I. r. L. D., obžalovaným III. r. Y. K., obžalovaným IV. r. P. K., obžalovaným V. r. Y. I. a obžalovaným VI. r. I. O., s pomocou nimi poskytnutými základnými prostriedkami, za účelom aby s uvedením špeditárskej firmy do omylu, v mene spoločnosti T.-T., s.r.o. získal zásielku s nákladnou vozidlovou súpravou vybavenou falošnými evidenčnými číslami T. I. a T., aby ju potom neodviezol na miesto určenia, ale spolu so svojimi spoločníkmi za účelom získania neoprávneného prospechu predal bez toho, aby za tovar zaplatil oprávnenému majiteľovi, na začiatku augusta 2013 v presne nezistenom čase predstavujúc sa ako M. A., za účelom získania neoprávneného prospechu, cez telefón zabezpečený obžalovaným IV. r. P. K., ktorý mu dodali spoluobžalovaní I. r., V. r. a VI. r. s volacím číslom XX-XX/XXX-XXX-XXXX, sa skontaktoval so špeditérkou B. X. u firmy P. D., u ktorej sa informoval o dodávke cestovín do Švajčiarska, zverejnenej na stránke medzinárodnej dopravnej platforme Timicom.

Na žiadosť B. X. obžalovaný II. r. J. T. zaslal v elektronickom liste z adresy M.W..A..T..T. dokumenty slovenskej firmy T.-T., s.r.o. (Licenciu Európskej únie, poistenie nákladných motorových vozidiel, daňové číslo firmy, bankové konto) zabezpečené obžalovaným IV. r. P. K., ďalej aj evidenčné číslo nákladného vozidla T. ako aj privesu T. vykonávajúcich dodávku, a následne ich kontroly B. X. 8. augusta zaslala na e-mailovú adresu používanú J. T. obžalovaným II. r. poverenie na prepravu. Podľa tohto poverenia sa mala vykonať preprava tovaru s naložením 9. augusta 2013, patriaceho spoločnosti E.-L. D., so sídlom D., I. utca XX, szám, v hodnote 28.308,48 EUR (denným kurzom v hodnote 8.429.133 HUF), a to 67 paliet cestovín, na adresu Švajčiarsko, S., W. X, do 12. augusta 2013.

J. T. obžalovaný II. r. vzhľadom k tomu, že ten istý deň mal nakladať aj v pobočke P. G. D. v meste Körmend, 9. augusta 2013 okolo 16:00 hod. poobede sa pokúsil zmeniť deň naloženia tovaru, ale B. X. - nakoľko dodávka sa mala dodať na termín do Švajčiarska - toto nemohla povoliť, preto poverenie na prepravu odvolala 9. augusta 2013".

Za uvedené skutky bol odsúdenému uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov (1278 dní).

Súd I. stupňa zároveň rozhodol, že podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Po verejnom vyhlásení vyššie špecifikovaného rozsudku podal obhajca odsúdeného JUDr. Jozef Sabó, advokát v Sečovciach, ktorý bol pri verejnom vyhlasovaní rozsudku prítomný, odvolanie. V odôvodnení odvolania doručeného súdu I. stupňa 3. apríla 2024 uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za protizákonný a nesúhlasí s nim. Podľa jeho názoru mal súd I. stupňa skúmať, či v Maďarskej republike trestný čin spáchal a či ho spáchal tak, ako je uvedené v rozhodnutiach maďarských súdov. Trvá na tom, že skutok nespáchal a je presvedčený o tom, že ani samotné orgány činné v trestnom konaní Maďarskej republiky nie sú presvedčené o jeho vine, preto ho z výkonu trestu odňatia slobody prepustili na slobodu.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „odvolací súd“) zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“) sa k odvolaniu odsúdeného vyjadrila v podaní doručenom súdu I. stupňa 5. apríla 2024, v ktorom uviedla, že konanie o uznaní a výkone trestnej sankcie z iného členského štátu je postavené na základe zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach, ktorá predpokladá, že členské štáty majú dôveru v ich systémy trestného súdnictva. Dôvera je založená na ich spoločnom záväzku udržiavania zásad slobody, demokracie a rešpektovania ľudských práv, základných slobôd a právnom štáte. Samotné konanie má špecifický nostrifikačný charakter, je verejným a písomným konaním. Súd vykonávajúceho štátu nepreskúma rozhodnutie vo veci samej a je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu, preskúma iba objektívne existujúce skutočnosti. Obranu odsúdeného, že skutok nespáchal, resp. spáchal iným spôsobom, mal tento uplatniť v trestnom konaní pred maďarskými súdmi, pričom poukázal na druhú vetu ustanovenia § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. Skutočnosť, že maďarské justičné orgány odsúdeného prepustili z výkonu trestu odňatia slobody pred jeho úplným vykonaním a následne Slovenskej republike zaslali osvedčenie a požiadali o uznanie a výkon rozhodnutia, nepredstavuje zákonnú prekážku konať a rozhodnúť o uznaní a výkone trestnej sankcie uloženej súdom iného členského štátu.

Navrhla odvolanie odsúdeného podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Odvolací súd po zistení, že odvolanie je prípustné (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku] a v zákonnej lehote na zákonom určenom mieste (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Odvolací súd konštatuje, že súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v dostatočnom rozsahu a kvalite vysporiadal so zákonnými podmienkami pre uznanie a výkon posudzovaného cudzozemského rozhodnutia. Na úvahy a závery súdu I. stupňa preto odkazuje ako na vecne správne.

S jednotlivými zákonnými podmienkami pre uznanie cudzozemského rozhodnutia v zmysle § 4 a § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. sa podrobne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 14 - 17, so správnym záverom o splnení zákonných podmienok a absencii zákonných prekážok (dôvodov odmietnutia) pre pozitívne rozhodnutie vo vzťahu k návrhu štátu pôvodu uznať jeho súdne rozhodnutie s účinkami jeho výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.

Vzhľadom k tomu, že skutky uvedené v uznávanom rozsudku cudzozemského súdu štát pôvodu v osvedčení v rámci kategorizácie trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. priradil ku kategórii trestných činov označenej ako podvod. Súd I. stupňa tak správne postupoval, keď z uvedeného dôvodu neskúmal podmienky obojstrannej trestnosti skutkov. Nad rámec však uviedol, že konanie odsúdeného podľa Trestného zákona vykazuje znaky pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona spáchaného formou účasti ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, a pokračovacieho prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona.

Z osvedčenia tiež vyplýva, že vykonávajúci štát (Slovenská republika) je štát, ktorého je odsúdený štátnym občanom, a má na jeho území trvalý pobyt, čím bola splnená aj podmienka uvedená v § 4 ods. 1 písm. a) zákona 549/2011 Z. z. Uvedené skutočnosti si súd I. stupňa potvrdil aj u Okresného úradu Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie správne, štátneho občianstva a matrik (č. l. 126 súdneho spisu), lustráciou v Registri obyvateľov (č. l. 111 súdneho spisu) a prostredníctvom správy od Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, odbor poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Policajného zboru Michalany (č. l. 120 súdneho spisu), vydané na základe žiadosti súdu I. stupňa o podanie správy a vykonaného šetrenia hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Michalany na adrese trvalého pobytu odsúdeného.

Súd I. stupňa zároveň v napadnutom rozsudku konštatoval, že odsúdený udelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia (č. l. 3 súdneho spisu), ktorý sa však v zmysle čl. 6 ods. 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a v zmysle vyššie uvedených skutočností nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Napokon odvolací súd konštatuje, že správny je aj výrok napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ktorým podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. odsúdenému cudzozemským rozhodnutím uložený trest odňatia slobody ponechal bez premeny, čo je odrazom nezistenia dôvodov na postup podľa § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., konštatujúc súčasne, že uznávaný trest z pohľadu druhu i výmery je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Zároveň súd I. stupňa odsúdeného podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na ďalší výkon uvedeného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, z pohľadu odsúdeného ide o najmiernejší možný režim výkonu trestu, do ktorého podľa Trestného zákona prichádzalo do úvahy jeho zaradenie, a uvedený výrok v zmysle zásady zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius) odvolací súd nie je oprávnený korigovať.

V reakcii na odvolacie námietky odsúdeného, že súd I. stupňa mal skúmať, či trestné činy spáchal, odvolací súd v zhode s tým, čo uviedla prokurátorka konštatuje, že v zmysle § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odsúdený bol právoplatne uznaný za vinného maďarskými justičnými orgánmi a v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia nie je ako súd I. stupňa, tak ani odvolací súd, oprávnený v tomto smere preskúmať rozhodnutia maďarských súdov.

Odvolaniu odsúdeného preto odvolací súd nevyhovel a nezistiac akýkoľvek dôvod na korekciu napadnutého rozsudku jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.